

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Morten Østergaard (RV):

Jeg er i virkeligheden ikke så uenig med fru Karen Hækkerup i, at der er masser af grund til at regulere arbejdsmarkedet. Bl.a. har vi jo en arbejdsmiljølovgivning, som vi i øvrigt på lange stræk er fælles om, så det er ikke et udtryk for, at jeg ikke mener, man skal regulere arbejdsmarkedet, men det er et spørgsmål om hele tiden selvfølgelig at vurdere, hvor grænsen går. Jeg er sikker på, at hvis vi spurgte chaufførerne, ville de også gerne have, at Folketinget vedtog, at de alle sammen skulle have højere løn, men det er jo heller ikke noget som jeg tror fru Karen Hækkerup vil mene at vi her i Folketinget skal blande os i.

Det er selvfølgelig langt mere alvorligt her, fordi det handler om chaufførernes sikkerhed. Bare for at præcisere: Det, jeg siger, er, at hvis vi skal ind på den her tankegang, er det ikke et spørgsmål om, at vi skal bestemme, hvilke områder der eventuelt kan fritages, så er det for os at se et spørgsmål om, at man skal have mulighed for lokalt at beslutte: Her hos os er alle taxaer videoovervåget. Det ville jeg være villig til at diskutere.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:53

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er jo gået hurtigt sådan en fredag eftermiddag, man skulle nærmest tro, der havde været valg. Men sådan er der så meget.

Jeg vil starte med at sige, at det her jo er en genfremsættelse i endnu en version af et forslag om videoovervågning i taxaer, som hr. Kim Christiansen og Dansk Folkeparti har fremsat. Det gode ved, at hr. Kim Christiansen har fremsat det her forslag i forskellige versioner så mange gange, er, at jeg sådan cirka en gang om året, når det her forslag bliver fremsat, får en af de sjældne lejligheder til at rose Dansk Folkeparti, så det vil jeg endnu en gang gøre – og har hermed gjort – og det skal forstås på den måde, at det er et af de sjældne eksempler på, at der rent faktisk bliver lyttet til debatterne, og at man ændrer forslaget i den retning, som debatterne er gået i, og det kan man jo kun være positivt ind-

stillet over for. Denne gang handler det om, hvem der skal behandle den overvågning, der nu skal foretages.

Når det så er sagt, ændrer det stadig ikke ved min principielle holdning, nemlig at det her dybest set er et unødvendigt forslag. Jeg tror, vi alle sammen har stor sympati for de taxachauffører, som måtte blive overfaldet, og i det hele taget for de mennesker, som måtte blive overfaldet i det danske samfund. Men grundlæggende må man sige, at det allerede er muligt at videoovervåge i taxaer, for taxavognmænd kan installere det, hvis de har lyst, og hvis de mener, det er nødvendigt. Hvis medarbejderne i taxabranchen så mener, at det ikke sker nok, må de jo tage det op enten over for deres vognmand eller i den samlede branche, fordi det her dybest set er en sag for arbejdsmarkedets parter.

Så synes jeg også, man glemmer, at en vognmand jo ikke bare nødvendigvis er en kæmpe forretning, for det kan være en mindre forretning. Det kan være en forretning helt ned til, at der kun er én vognmand og én vogn, og skal han så også have tvunget videoovervågning, hvis han nu ikke selv synes, det er nødvendigt? Det ville da i hvert fald være fuldstændig tåbeligt.

I det hele taget synes jeg, det her forslag er udtryk for noget, som er mere og mere omsiggribende herinde på Christiansborg, nemlig at hver gang man vil løse et problem, så skynder vi os at komme med et eller andet lovtiltag, der kan poste byrder over på erhvervslivet, og det synes jeg er en utrolig dårlig idé, især i disse finanskrisetider, hvor det ikke er udgifter, erhvervslivet har mest brug for.

Sluttelig vil jeg sige, at forslaget her jo får mig til at sige, at den tyske sociolog Ulrich Beck havde ret, da han skrev bogen »Risikosamfundet« og talte om, hvordan politik ville udvikle sig og politikudvikling ville være i fremtiden, nemlig at vi ser risici og farer overalt i samfundet og så finder på ny lovgivning og nye tiltag, der kan begrænse de risici. Men lige så snart de er væk, vil jeg love enhver, at der så kommer nye politikere, der kan finde på nye forslag, for der er altid noget, vi kan være bange og nervøse for.

Forslaget er sympatisk, men jeg synes ikke, det er en god idé. Jeg synes, det er overflødigt, og stemmer derfor nej. Og da jeg ikke må sige på vegne af mit parti, kan jeg i hvert fald sige, at Borgerligt Centrum er enig med mig.

Kl. 15:53